ଯୋଏଲ ପୁସ୍ତକ ଏବଂ ଲାଓଦିକିୟ ସପ୍ତମ-ଦିନୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଚର୍ଚ୍ଚ - ସଂଖ୍ୟା ତେଇଶି

Jeff Pippenger
2026-01-04

ତେଇଶ ନମ୍ବର

ବାଇଶତମ ଲେଖାରେ ମୁଁ ଲେଖିଥିଲି, "ତାପରେ ଏଗାରୋତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ନିର୍ବାଚିତ ଲୋକମାନଙ୍କର ବଂଶାବଳୀ ଶେମରୁ ଆବ୍ରାମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦଶଟି ନାମ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ପାଇଛି। ଏଗାରୋତମ ଅଧ୍ୟାୟ ବାବେଲ ଦୁର୍ଗର କଥା ଅଟେ, କିନ୍ତୁ ଏହା ଆବ୍ରାହାମଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ନିର୍ବାଚିତ ଲୋକମାନଙ୍କର ବଂଶାବଳୀ ମଧ୍ୟ ଅଟେ। ଏଗାରୋତମ ଅଧ୍ୟାୟ ଏମିତି ଜଣେ ନିର୍ବାଚିତ ଜନସମୁଦାୟକୁ ପରିଚୟ କରାଏ, ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହ ତ୍ରିବିଧ ଚୁକ୍ତିରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଥିଲେ। ତୃତୀୟ ଏବଂ ଅନ୍ତିମ ପଦକ୍ଷେପ ଥିଲା ବାଇଶତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଇସ୍‌ହାକଙ୍କ ବଳିଦାନ। 'ଏଗାର' ଅଧ୍ୟାୟ ହେଉଛି ଆଲ୍‌ଫା ଆରମ୍ଭ ଏବଂ 'ବାଇଶ' ଅଧ୍ୟାୟ ହେଉଛି ଓମେଗା ସମାପ୍ତି। ନାମମାନଙ୍କର ଅର୍ଥରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସ୍ୱର ଶୁଣିବା ପାଇଁ ଯେ ବିଶ୍ୱାସ ଆବଶ୍ୟକ, ସେହି ବିଶ୍ୱାସ ତାଙ୍କର ବାକ୍ୟର ସଂଖ୍ୟାକ୍ରମରେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱର ଶୁଣିବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ବିଶ୍ୱାସରୁ କୌଣସି ଭିନ୍ନ ନୁହେଁ।"

ଅଧ୍ୟାୟ ଏକାଦଶ କାଇନଙ୍କର ଚୁକ୍ତି ଏବଂ ଆବେଲଙ୍କର ଚୁକ୍ତିକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ। ବର୍ଷକ୍ରମେ ଆମେ ପୁନଃପୁନି ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଛୁ ଯେ ବାବେଲ ମିନାରର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଏକ ଜାଲିଆତି ଚୁକ୍ତିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ପ୍ରଳୟ ପରେ ଏକ ଯୁଗ-ବ୍ୟବସ୍ଥାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘଟିଥିଲା; ପ୍ରଳୟ ପୂର୍ବରୁ ଏଦେନର ଦ୍ୱାରରେ ଉପାସନା କରାଯାଉଥିଲା, ଏବଂ ପ୍ରଳୟ ପରେ ଉପାସନା ବେଦୀରେ କରିବାକୁ ଥିଲା। ବେଦୀ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବାଇବେଲୀୟ ଆବଶ୍ୟକତା ଥିଲା। ଏହା ପ୍ରାକୃତିକ ପଥରରେ ନିର୍ମିତ ହେବାକୁ ଥିଲା, ଯାହାରେ ମାନବୀୟ କଟାକୁଟି କିମ୍ବା ଛେନିକାମ ନ ଥାଏ। ଏହା ପଥର ଉପରେ ପଥର ରଖି ନିର୍ମିତ ହେବାକୁ ଥିଲା, କୌଣସି ଗାରା ବିନା।

ମୀନାରଟିର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ନିମ୍ରୋଦଙ୍କ ସହଚରମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ନାମ ସୃଷ୍ଟି କରିବା, ଯାହା ଚରିତ୍ରକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଏହି ମୀନାରରେ ଆମେ ଦେଖୁଛୁ ଯେ ମଣିଷ ନିଜେ ନିଜଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛି, ଏବଂ ନିଜଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗର ଦେବତାମାନଙ୍କ ପରି ଉଚ୍ଚ କରୁଛି। ଏହି ମୀନାର ଏମିତି ଏକ କଳିସିଆର ପ୍ରତୀକ, ଯାହା ଭାବେ ଯେ ସେ ନିଜେ ନିଜକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିପାରିବ, ଏବଂ ଭାବେ ଯେ ତାହାକୁ ଉଚ୍ଚ କରାଯିବା ଉଚିତ—ଯେପରି ଗୀତସଂହିତା ୪୩ ରେ ଦଶ ରାଜା କରନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ବାଇବେଲ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଦୁଷ୍ଟ ମହାସଂଘରେ ପାପାଲ ମୁଣ୍ଡକୁ ଉପରକୁ ଉଠାନ୍ତି, ଯାହା ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ଘଟେ।

> ଆସାଫଙ୍କର ଗୀତ କିମ୍ବା ସ୍ତୋତ୍ର। ହେ ଈଶ୍ୱର, ତୁମେ ନୀରବ ରୁହନ୍ତୁ ନାହିଁ; ନିରବ ରୁହନ୍ତୁ ନାହିଁ, ହେ ଈଶ୍ୱର, ନିଶ୍ଚଳ ହୋଇ ରହନ୍ତୁ ନାହିଁ। କାରଣ ଦେଖ, ତୁମର ଶତ୍ରୁମାନେ କୋଳାହଳ କରୁଛନ୍ତି; ଏବଂ ଯେମାନେ ତୁମକୁ ଘୃଣା କରନ୍ତି ସେମାନେ ମୁଣ୍ଡ ଉଠାଇଛନ୍ତି। ଗୀତସଂହିତା ୮୩:୧, ୨।

ନୋହଙ୍କର ମହାପ୍ରଳୟ ଦ୍ୱାରା ଜଗତ ସେହିମାତ୍ରେ ଧ୍ୱଂସ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ପ୍ରାଚୀନ ଜଳପ୍ଲାବନପୂର୍ବ ଜଗତ ଉପରେ କୃପାକାଳର ଶେଷକୁ ଈଶ୍ୱର ଯେହେତୁ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ, ତାହାର କାରଣ ଥିଲା ଯେ ମନୁଷ୍ୟର ଚିନ୍ତାଭାବନା ସଦା ସର୍ବଦା ଦୁଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଥିଲା। ବାଇବେଲ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରରେ ଏକତା ବିଷୟରେ କହିଥାଏ, ଯାହାର ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ହେଲା "ଆଖି ସହ ଆଖି ମେଳାଇ" ଦେଖିବା। ଦୁଇଜଣ କି ସହିତେ ଚାଲିପାରିବେ, ଯଦି ସେମାନେ ଏକମତ ନୁହନ୍ତି?

> ଏବେ, ହେ ଭାଇମାନେ, ଆମ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନାମରେ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବିନୟ କରୁଛି ଯେ, ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଏକେ କଥା କୁହ, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ବିଭେଦ ନ ଥାଉ; କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଏକେ ମନ ଓ ଏକେ ବିଚାରରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ରୁହ। ୧ କରିନ୍ଥୀୟ ୧:୧୦।

ନିମ୍ରୋଦଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଉପରେ ନ୍ୟାୟକାଳୀନ ବିଚାରରେ ଯେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱର ଭାଷାକୁ ଭ୍ରମିତ କଲେ, ସେଥିରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୁଏ ଯେ ଭ୍ରମ ସୃଷ୍ଟି ପୂର୍ବରୁ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକତାରେ ଥିଲେ, ଏବଂ ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କର ଚରିତ୍ର ମଧ୍ୟ ଏକେ ଥିଲା; ଏବଂ ସେହି ଚରିତ୍ର ଥିଲା ମାନବୀୟ କାର୍ଯ୍ୟର ଉପରେ ଆଧାରିତ ଏକ ଧର୍ମ—ଯାହା ସେହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ସ୍ପଷ୍ଟତଃ ବିପରୀତ। ନିମ୍ରୋଦଙ୍କ ସମୟରେ ଶେମ ଜଣେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଆତ୍ମା ଥିଲେ। ଇତିହାସକାରମାନେ ଶେମଙ୍କୁ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ବୋଲି ଦର୍ଶାନ୍ତି, ଯିଏ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବିଦ୍ରୋହୀ ନିମ୍ରୋଦଙ୍କୁ ବଧ କରିଥିଲେ। ଇତିହାସକାରମାନଙ୍କ ମତାମତ ବିନାମଧ୍ୟ ମୂଳ ବିଷୟ ଅବିଚଳ ରହେ, କାରଣ ଶେମ ଚୁକ୍ତିର ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ, ଯାହାଙ୍କ ରକ୍ତ ସମ୍ପର୍କ ଚୁକ୍ତିର ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ନୋହଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚେ; ନୋହଙ୍କ ରକ୍ତ ସମ୍ପର୍କ ପୁନରାୟ ଜଣେ ଚୁକ୍ତିର ମନୁଷ୍ୟ ଶେଥଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଏ, ଯିଏ ଚୁକ୍ତିର ଇତିହାସରେ ତାଙ୍କ ଭାଇ ହାବେଲଙ୍କ ସ୍ଥାନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ; ଏବଂ ହାବେଲ ମଧ୍ୟ ଚୁକ୍ତିର ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ଥିଲେ, ଯିଏ ଆଦମଙ୍କ ସରାସରି ବଂଶଧର ଥିଲେ।

ଆଦିପୁସ୍ତକ ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟ ଜୀବନର ଏକ ଚୁକ୍ତି ଓ ମୃତ୍ୟୁର ଏକ ଚୁକ୍ତିର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଓ ଶୟତାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ମହାବିବାଦ ଅଟେ। ନିମ୍ରୋଦ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ମହାନ ଶିକାରୀଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, କାରଣ ସେ ଏମିତି ଗୋଟିଏ କଳିସିଆକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ ଯାହାର ଅନେକ ଅନୁଯାୟୀ ଅଛନ୍ତି। ଆବ୍ରାମ, ଶେମଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ, ଏମିତି ଗୋଟିଏ କଳିସିଆକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ ଯାହାର କେବଳ ଅଳ୍ପ କିଛି ଅନୁଯାୟୀ ଅଛନ୍ତି। ନିମ୍ରୋଦ ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ଦୁର୍ଗ ନିର୍ମାଣ କରୁଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଶେମ ଚୁକ୍ତିର ମଣିଷ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଥିବା ଏହି ଦୁଇ ଚୁକ୍ତି ଶେମ ଓ ନିମ୍ରୋଦ ଦ୍ୱାରା ନୁହେଁ, ବରଂ ନିମ୍ରୋଦ ଓ ଆବ୍ରାହାମଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ପୌଲୁସ ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀମୂଳକ ନିୟମକୁ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି।

> ଏହି ମେଲ୍କୀସେଦକ ସାଲେମର ରାଜା, ସର୍ବୋଚ୍ଚ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଯାଜକ, ଯିଏ ରାଜାମାନଙ୍କ ବଧରୁ ଫେରୁଥିବା ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ସହ ସାକ୍ଷାତ କରି ତାଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ; ଏବଂ ଯାହାଙ୍କୁ ଅବ୍ରାହାମ ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁର ଦଶମାଂଶ ଦେଲେ; ନାମର ଅର୍ଥାନୁସାରେ ପ୍ରଥମେ ସେ ଧର୍ମର ରାଜା, ଏବଂ ତାହା ପରେ ସାଲେମର ରାଜା ମଧ୍ୟ, ଅର୍ଥାତ୍ ଶାନ୍ତିର ରାଜା; ପିତାହୀନ, ମାତାହୀନ, ବଂଶାବଳୀହୀନ, ନ ଦିନମାନଙ୍କ ଆରମ୍ଭ ଅଛି, ନ ଜୀବନର ଶେଷ; କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କ ସଦୃଶ କରାଯାଇ, ସେ ଚିରକାଳ ଯାଜକ ରହିଛନ୍ତି। ଏବେ ଭାବନ୍ତୁ, ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି କେତେ ମହାନ୍ ଥିଲେ, ଯାହାଙ୍କୁ କୁଳପତି ଅବ୍ରାହାମ ମଧ୍ୟ ଲୁଟିତ ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଶମାଂଶ ଦେଇଥିଲେ।
>
> ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଲେବିଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେମାନେ ଯାଜକତ୍ୱର ପଦବୀ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ବ୍ୟବସ୍ଥାନୁସାରେ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜ ଭାଇମାନଙ୍କଠାରୁ, ଦଶମାଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ଆଜ୍ଞା ଅଛି, ଯଦ୍ୟପି ସେମାନେ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ କଟିରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛନ୍ତି:
>
> କିନ୍ତୁ ଯାହାଙ୍କ ବଂଶାବଳୀ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗଣନା କରାଯାଇନଥିଲା, ସେ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କଠାରୁ ଦଶମାଂଶ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ଏବଂ ଯିଏ ପ୍ରତିଜ୍ଞାମାନଙ୍କୁ ପାଇଥିଲେ ତାଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ। ଏବଂ କୌଣସି ବିରୋଧ ବିନା, ଅଧମ ଉତ୍ତମଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଶୀର୍ବାଦ ପାଏ। ଏଠାରେ ମରଣଶୀଳ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଦଶମାଂଶ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ସେଠାରେ ସେ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ସେ ଜୀବନ୍ତ। ଏବଂ ଏପରି କହିବାକୁ ହେଲେ, ଦଶମାଂଶ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ଲେବୀ ମଧ୍ୟ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଦଶମାଂଶ ଦେଇଥିଲେ। କାରଣ ଯେତେବେଳେ ମେଲ୍କିସେଦେକ ତାଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ କଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ପିତାଙ୍କ କଟିଦେଶରେ ଅବସ୍ଥିତ ଥିଲେ। ଇବ୍ରୀୟ 7:1–10।

ମେଲ୍କିସେଦେକଙ୍କ ବିଷୟରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସତ୍ୟର ଅନେକ କିଛି ଅଛି, କିନ୍ତୁ ମୁଁ କେବଳ ଏତିକି ସ୍ପଷ୍ଟ କରୁଛି ଯେ ପାଉଲ ସରାସରି ଶିକ୍ଷା ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଚୁକ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟଗୁଡ଼ିକ—ଏବଂ ଏହାର ଅର୍ଥ ମୁଁ ଏହିଟି କରୁଛି, ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରେରିତ ସାକ୍ଷ୍ୟରେ ଥିବା ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ, ଯାହାଙ୍କର ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ମାନବଜାତି ସହିତ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଚୁକ୍ତିର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ରେଖାରେ ଗୋଟିଏ ପଥଚିହ୍ନକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ—ସେହି ବିଷୟକୁ ପାଉଲ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଛନ୍ତି। ପାଉଲ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ମେଲ୍କିସେଦେକ, ଯିଏ ସିନାୟରେ ଲେବୀୟ ପୁରୋହିତତ୍ୱ ସ୍ଥାପିତ ହେବାର ପୂର୍ବରୁ ବଞ୍ଚିଥିଲେ, ଏବଂ ତେଣୁ ଲେବୀୟ ପୁରୋହିତତ୍ୱ ଥିବାରୁ ଚାରିଶେ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ପୂର୍ବରୁ, ଲେବୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଦଶମାଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ। ଲେବୀୟ ପୁରୋହିତତ୍ୱରେ ଥିବା ପାଇଁ, ତୁମକୁ ଏମିତି ଜଣେ ଲେବୀ ହେବାକୁ ପଡୁଥିଲା, ଯିଏ ନିଜର ରକ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବଂଶାବଳୀ ଲେବୀଠାରୁ ହୋଇଥିବାକୁ ପ୍ରମାଣ କରିପାରିବ। ମେଲ୍କିସେଦେକ

ନିଜର ବଂଶାବଳୀ ଲେବୀର ରେଖାଠାରୁ ଥିବାକୁ ପ୍ର ଦର୍ଶନ କରିପାରୁନଥିଲେ, କାରଣ ଲେବୀ ତେବେ ଏଯାବତ୍ ଜନ୍ମ ନେଇନଥିଲେ।

ଆଦାମ ଓ ହବାଙ୍କ ସହିତ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିୟମକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ରେଖା ବାସ୍ତବରେ ଦୁଇଟି ନିୟମ ଅଟେ। ପ୍ରଥମଟି ଥିଲା ଏକ ସରଳ ପରୀକ୍ଷା ସହିତ ଜୀବନର ଏକ ନିୟମ। ପତନ ଓ ପରୀକ୍ଷାରେ ବିଫଳତା ପରେ, ପରବର୍ତ୍ତୀ ନିୟମରେ ବସ୍ତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ମେଷଶାବକର ରକ୍ତ ସମ୍ମିଳିତ ଥିଲା। ପରେ ଥିଲା ଇନ୍ଦ୍ରଧନୁ, ନୋହ ଓ ବେଦୀ-ଉପାସନା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱିତ ମାନବଜାତି ସହିତ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିୟମ। ତା'ପରେ ଥିଲା ଆଦିପୁସ୍ତକ ଏଗାର, ଯେଉଁଠାରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଏକ ଚୟିତ ଜନସମୂହ ସହିତ ନିୟମ, ଯେମାନେ ହିବ୍ରୁ ବୋଲି ଡାକାଯିବେ, ଆରମ୍ଭ ହେଲା। ସେହି ସମସ୍ତ କାହାଣୀରେ ବାଇବେଲର ପାତ୍ରମାନେ ନିୟମର ପୁରୁଷ କିମ୍ବା ନାରୀ ଅଟନ୍ତି।

ଆଦିପୁସ୍ତକର ଏଗାରୋତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ଏକ ଚୟିତ ପ୍ରଜାଙ୍କ ସହିତ ଜୀବନର ଚୁକ୍ତିର ଆରମ୍ଭ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି; ଏବଂ ଏହା ସେହି ସ୍ଥାନରେ ହିଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି, ଯେଉଁଠାରେ ନିମ୍ରୋଦ ମୃତ୍ୟୁର ଚୁକ୍ତିକୁ ସ୍ଥାପନ କରେ, ଯାହା ବେଦୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଅକଟା ଶିଳାଖଣ୍ଡ ଏବଂ ଗାରାବିହୀନ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଜାଲିଆତି ସ୍ୱରୂପ ଇଟ ଓ ଗାରା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ ହୋଇଥିଲା। ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଆମକୁ ସୂଚନା ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ବେଦୀ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ; ଏହିପରି, ନିମ୍ରୋଦଙ୍କ ଧର୍ମ, ଯାହା ଏକ ଜାଲିଆତି ଧର୍ମ, ସେହିପରି ଏକ ଜାଲିଆତି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

> ତାହାପରେ ସେମାନେ ପରସ୍ପର କହିଲେ, "ଆସ, ଆମେ ଇଟ ତିଆରି କରିବା, ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଭଲଭାବେ ପୁଡ଼ାଇବା।" ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପଥର ପରିବର୍ତ୍ତେ ଇଟ ଥିଲା, ଓ ଚୁନ-ଗାରା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଡାମର ଥିଲା। ଉତ୍ପତ୍ତି 11:3।
>
> ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ମୋ ପାଇଁ ପଥରର ଗୋଟିଏ ବେଦୀ ତିଆରି କରିବ, ତେବେ ତୁମେ ତାହାକୁ କଟା-ଛେଡ଼ା ପଥରରେ ନ ତିଆରି କରିବ; କାରଣ ଯଦି ତୁମେ ତାହା ଉପରେ ତୁମ ଯନ୍ତ୍ର ଉଠାଅ, ତେବେ ତୁମେ ତାହାକୁ ଅପବିତ୍ର କରିଦେଇଛ। ଯାତ୍ରାପୁସ୍ତକ 20:25.
>
> "ଆମେ ପବିତ୍ର ଓ ସାଧାରଣକୁ ମିଶାଇଦେବାର ବିପଦରେ ଅଛୁ। ଆମ ପ୍ରୟାସମାନଙ୍କରେ ଦେବଙ୍କଠାରୁ ଆସିଥିବା ପବିତ୍ର ଅଗ୍ନିକୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯିବା ଉଚିତ। ସତ୍ୟ ବେଦୀ ହେଉଛନ୍ତି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ; ସତ୍ୟ ଅଗ୍ନି ହେଉଛନ୍ତି ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା। ଏହାହିଁ ଆମର ପ୍ରେରଣା। କେବଳ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଣେ ମଣିଷଙ୍କୁ ନେତୃତ୍ୱ ଓ ପରିଚାଳନା କରନ୍ତି, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଜଣେ ନିରାପଦ ପରାମର୍ଶଦାତା ଅଟନ୍ତି। ଯଦି ଆମେ ଦେବଙ୍କଠାରୁ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଚୟିତଜନମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେ ସରି ଅଜଣା ବେଦୀମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପଚାରିବାକୁ ଯାଉ, ତେବେ ଆମ କର୍ମାନୁସାରେ ଆମକୁ ଉତ୍ତର ଦିଆଯିବ।" Selected Messages, book 3, 300.

ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସତ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ, ଉତ୍ପତ୍ତି ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଭାବେ ନିଷ୍କର୍ଷିତ ହେଉଥିବା ଶିକ୍ଷାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ହେଲା, ଏହା ଗୋଟିଏ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ରେଖାର ଆରମ୍ଭକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ନୋହଙ୍କ ଜଳପ୍ରଳୟ ଗୋଟିଏ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ପୃଥକୀକରଣକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ନୋହ ଯେତେବେଳେ ନୌକାରୁ ବାହାରିଲେ, ସେତେବେଳେ ଉପାସନାର ଗୋଟିଏ ନୂତନ ପଦ୍ଧତି ହେବାକୁ ଥିଲା, ଏବଂ ଉପାସନାର ସେହି ପଦ୍ଧତି ସଦା ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀର ଉପାସକଙ୍କୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ, ଯେପରି କାଇନ ଓ ଆବେଲଙ୍କ ଇତିହାସରେ ପ୍ରତିପାଦିତ ହୋଇଛି। ଉତ୍ପତ୍ତି ଏକାଦଶ ଏକ ନୂତନ ଜଗତ, ଯାହାର ଆରମ୍ଭିକ ଇତିହାସ ଶେଷକାଳୀନ ଇତିହାସର ମୂଳଭିତ୍ତିଗତ କାହାଣୀରେ ପରିଣତ ହୁଏ, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଶେଷଦିନର ଚୁକ୍ତିବଦ୍ଧ ଜନମାନେ ରବିବାର-ନିୟମ ସଙ୍କଟ ସମୟରେ ବାବିଲରୁ ଏକାଦଶ-ଘଣ୍ଟିଆ କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କୁ ଡାକି ବାହାର କରନ୍ତି। ନିମ୍ରୋଦ ରବିବାର-ନିୟମ ସଙ୍କଟ ସମୟରେ ପାପର ମଣିଷ, ଏବଂ ଶେମ—ଯିଏ ଅବ୍ରାହାମ—ସେହି ଏକେଇ ସଙ୍କଟରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମଣିଷ ଅଟନ୍ତି। ଉତ୍ପତ୍ତି ଏକାଦଶର ଛିତରିଯିବା ଓ ଭାଷାର ଭ୍ରମ ନୋହ ନୌକାରୁ ବାହାରିବା ପରେ ଶୀଘ୍ର ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା। ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ବିଷୟ ହେଉଛି ଦୁଇଟି ଚୁକ୍ତି, ଏବଂ ଏହି କାହାଣୀ ତାହାର ଉପସଂହାରକୁ ସେତେବେଳେ ପହଞ୍ଚେ, ଯେତେବେଳେ ଅବ୍ରାହାମୀୟ ଚୁକ୍ତିର ତୃତୀୟ ପଦକ୍ଷେପ ବାଇଶତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ପ୍ରତିପାଦିତ ହୁଏ।

ଅଧ ାୟ ଏଗାରଟି ହେଉଛି ଅବ୍ର ାହାମଙ୍କ ବଂଶର ଆଲ ୍ଫା ଇତିହାସ, ଯାହା ଅଧ ାୟ ବାଇଶରେ ଓମେଗା ଇତିହାସକୁ ପହଞ୍ଚେ । ନିମ୍ରେ ାଦଙ୍କ ବାବେଲର ଆରମ୍ଭ ିକ କାହାଣୀ ଏବଂ ଇସାକଙ୍କ ୁ ଉତ୍ସ ର୍ଗ କରିବାର ଶେଷ କାହାଣୀ—ଉଭୟେ ମିଶି

ମନୁଷ୍ୟ ଜାତି ଉପରେ ଅନ୍ତିମ ବିଚାରକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଏହି ରେଖା ନିମ୍ରୋଦଙ୍କ ଦୁର୍ଗରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ଇସାକଙ୍କ ଉତ୍ସର୍ଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିସ୍ତାରିତ ହୁଏ, ଏବଂ ଏହି ରେଖା ଦୁଇଟି ପ୍ରତିକୂଳ ଉତ୍ସର୍ଗରେ ଶିଖରକୁ ପହଞ୍ଚେ। ନିମ୍ରୋଦଙ୍କ ଉତ୍ସର୍ଗ ଉପରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ବିଚାର ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ, ଏବଂ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ବିଚାର ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରେ। ନିମ୍ରୋଦ ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାରର ଆଲ୍ଫା ଏବଂ ଅବ୍ରାହାମ ଅଧ୍ୟାୟ ବାଇଶର ଓମେଗା। ହିବ୍ରୁ ବର୍ଣ୍ଣମାଳା ଅନୁଯାୟୀ, ଓମେଗା ସଦା କମ୍ ସେ କମ୍ ବାଇଶ ଗୁଣ ଅଧିକ ମହାନ; ଏବଂ ଭାଷାମାନଙ୍କୁ ଗୋଲମାଲ କରିବା ଓ ଜାତିମାନଙ୍କୁ ଦେଶେଦେଶେ ଛିତରାଇ ଦେବାରେ ଯେ ଶକ୍ତି ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା, ତାହାକୁ କ୍ରୁଶର ଶକ୍ତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅଧିକ ଭାବେ ଅତିକ୍ରମ କରିଥିଲା। ନିମ୍ରୋଦଙ୍କ ଦୁର୍ଗ 9/11ର ଟ୍ୱିନ୍ ଟାୱର୍ସକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ ଏବଂ ଇସାକଙ୍କ ଉତ୍ସର୍ଗ ରବିବାର ନିୟମକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

ନିର୍ବାଚିତ ଜନଙ୍କ ସହିତ ହୋଇଥିବା ଚୁକ୍ତିର ରେଖା ଏଗାର ସଂଖ୍ୟାର ପ୍ରତୀକରୁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ଏବଂ ବାଇଶର ପ୍ରତୀକରେ ସମାପ୍ତ ହୁଏ। ନିମ୍ରୋଦଙ୍କ ଆଲଫା ଇତିହାସରେ ଏବଂ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ଓମେଗା ଇତିହାସରେ ଏହି ରେଖା ଅନୁଗ୍ରହର ସମୟାବଧିର ସମାପ୍ତିବେଳେ ଶେଷ ପ୍ରାପ୍ତ କରେ। ନିମ୍ରୋଦ ଓ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ଏହି ନିଜସ୍ୱ ଇତିହାସ ବାଇବେଲର ପ୍ରଥମ ପୁସ୍ତକରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ଏହା ନୋହଙ୍କ ବନ୍ୟାର ସମ୍ପ୍ରତିକ ଧ୍ୱଂସରୁ ଅବଶିଷ୍ଟ ଖଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକୁ ଏକତ୍ର କରିବାର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି। ବାଇବେଲର ପ୍ରଥମ ପୁସ୍ତକରେ, ଦୁଇ ଚୁକ୍ତିର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀକୁ ପ୍ରଦାନ କରେ, ଯେମାନେ ଏଗାରରୁ ବାଇଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଅଧ୍ୟାୟ-ରେଖାରେ ଅନୁଗ୍ରହର ସମୟାବଧିର ସମାପ୍ତିକୁ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି।

> ଯେ ଅନ୍ୟାୟୀ, ସେ ଅଧୁନାପି ଅନ୍ୟାୟୀ ହେଉ; ଏବଂ ଯେ ଅଶୁଚି, ସେ ଅଧୁନାପି ଅଶୁଚି ହେଉ; ଏବଂ ଯେ ଧର୍ମିକ, ସେ ଅଧୁନାପି ଧର୍ମିକ ହେଉ; ଏବଂ ଯେ ପବିତ୍ର, ସେ ଅଧୁନାପି ପବିତ୍ର ହେଉ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୨୨:୧୧।

ଉତ୍ପତ୍ତି 11–22 ର ଆଲ୍ଫାରେ ଯେପରି ନିମ୍ରୋଦ୍‌କୁ ଅନ୍ୟାୟୀ ଓ ଅଶୁଚି ଭାବେ, ଏବଂ ଆବ୍ରାହାମଙ୍କୁ ଧର୍ମୀ ଓ ପବିତ୍ର ଭାବେ ପରିଚିତ କରାଯାଇଛି, ସେପରିହି ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ 22:11 ର ଓମେଗାରେ ମଧ ତାହା ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଛି। ପରୀକ୍ଷାକାଳ ସମାପ୍ତ ହେବାର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ, ପଦ 10 ରେ ଏହି ପୁସ୍ତକର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ମୁଦ୍ରାବଦ୍ଧ ନ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଘୋଷଣା କରାଯାଏ। ପରୀକ୍ଷାକାଳ ସମାପ୍ତ ହେବାର ଠିକ୍ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପଦରେ, ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟରେ ଏମିତି ଏକ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ରହିବାକୁ ଥାଏ, ଯାହାର ମୁଦ୍ରା ଖୋଲାଯିବାକୁ ଅଛି। ଏକାଦଶ ପଦର ଦୁଇ ପଦ ପରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସେହି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ମୁଦ୍ରା ଖୋଲିବା ପାଇଁ ଚାବି ଯୋଗାଇଦିଅନ୍ତି।

> ଏବଂ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ଏହି ପୁସ୍ତକର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କରିବ ନାହିଁ; କାରଣ ସମୟ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅଟେ। ଯେ ଅନ୍ୟାୟକାରୀ, ସେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ୟାୟ କରୁ; ଏବଂ ଯେ ଅଶୁଚି, ସେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଶୁଚି ହେଇ ରହୁ; ଏବଂ ଯେ ଧର୍ମିକ, ସେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧର୍ମିକତା ଆଚରଣ କରୁ; ଏବଂ ଯେ ପବିତ୍ର, ସେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପବିତ୍ର ହେଇ ରହୁ। ଏବଂ ଦେଖ, ମୁଁ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଛି; ଏବଂ ମୋର ପୁରସ୍କାର ମୋ ସହିତ ଅଛି, ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ତାହାର କର୍ମାନୁସାରେ ଦେବା ପାଇଁ।
>
> ମୁଁ ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗା, ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷ, ପ୍ରଥମ ଓ ଅନ୍ତିମ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 22:10–13।

ବାଇବେଲର ସମଗ୍ର ଗ୍ରନ୍ଥରେ ଅଧ୍ୟାୟ ବାଇଶଟି ହେଉଛି ଓମେଗା ଅଧ୍ୟାୟ; ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟରେ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀକୁ ଉଦ୍ଘାଟିତ କରିବାର ଚାବି ହେଉଛି ସେହି ମୂଳ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ, ଯାହାକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅତିକ୍ରମ କରି ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ। ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟ ହେଉଛି ଇବ୍ରୀୟ ବର୍ଣ୍ଣମାଳାର ପ୍ରଥମ ଅକ୍ଷର, ଏବଂ ଅଧ୍ୟାୟ ବାଇଶଟି ହେଉଛି ଶେଷଟି। ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟର ନବମରୁ ଏକାଦଶ ପଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଯୋହନ ନିଜ ପରିଚୟ ଦେଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଆଲଫା ଓ ଓମେଗା ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରିଛନ୍ତି।

> ମୁଁ ଯୋହନ, ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଭାଇ, ଏବଂ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର କ୍ଳେଶ, ରାଜ୍ୟ ଓ ଧୈର୍ଯ୍ୟରେ ସହଭାଗୀ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଓ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ପାଟ୍ମୋସ ବୋଲି କୁହାଯାଉଥିବା ଦ୍ୱୀପରେ ଥିଲି। ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦିନରେ ମୁଁ ଆତ୍ମାରେ ଥିଲି, ଏବଂ ମୋର ପଛରୁ ତୂରୀଧ୍ୱନିସଦୃଶ ଏକ ମହାଶବ୍ଦ ଶୁଣିଲି, ଯାହା କହୁଥିଲା, ମୁଁ ଆଲଫା ଓ ଓମେଗା, ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷ; ଏବଂ, ତୁମେ ଯାହା ଦେଖୁଛ, ତାହା ଗୋଟିଏ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖି ଆସିଆରେ ଥିବା ସାତଟି ମଣ୍ଡଳୀଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଅ; ଏଫିସ, ସ୍ମର୍ଣା, ପର୍ଗାମ, ଥୁଆତୀରା, ସାର୍ଦ୍ଦିସ, ଫିଲାଦେଲଫିଆ ଓ ଲାଓଦିକିଆଙ୍କ ପାଖକୁ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୧:୯-୧୧।

ଏଗାରୋତମ ପଦରେ ଯୋହନ ପାଟ୍ମସ୍ ରେ ଅଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ବାରୋତମ ପଦରେ ସେ ପଛକୁ ଫେରନ୍ତି, ଏବଂ ସେଥିଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ସେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ଅଛନ୍ତି। ଏହିପରି, ୯/୧୧ ପଦମାନଙ୍କରେ ଆମେ ଯୋହନଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ କୁ ପାଉଁ, ଯାହା ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଆଲଫା ଓ ଓମେଗା ବୋଲି ପରିଚିହ୍ନିତ କରେ—ଏକ ବିଷୟ, ଯାହାକି ଯୀଶୁ ସ୍ୱୟଂ ୮ମ ପଦରେ ନିଜ ବିଷୟରେ ପୂର୍ବରୁ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ:

> ମୁଁ ଅଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗା, ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷ, ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ଯିଏ ଅଛନ୍ତି, ଯିଏ ଥିଲେ, ଏବଂ ଯିଏ ଆସିବେ, ସେହି ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୧:୮।

ଆଠମ ପଦରେ, ଯୋହନ ଯାହା ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ନିଜ ବିଷୟରେ କହୁଥିବା ଶୁଣିଥିଲେ, ତାହା ଲେଖୁଛନ୍ତି। ନଅରୁ ଏଗାର ପଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଯୋହନ ନିଜ ବିଷୟରେ କହୁଛନ୍ତି। ଏହା ପ୍ରଥମ ଏଗାର ପଦରେ ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗା ବୋଲି ପରିଚୟ କରାନ୍ତି। ନଅରୁ ଏଗାର ପଦ ନିଜେ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଚିନ୍ତା-ଏକକକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ସମଗ୍ର ଅଧ୍ୟାୟ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ଏହି ପଦଗୁଡ଼ିକରେ ଯୋହନ ନିଜ ବିଷୟରେ କହୁଛନ୍ତି, ଯେଉଁଠାରେ ଚାରିରୁ ଆଠ ପଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୋହନ ଦେବତ୍ୱର ପକ୍ଷରୁ ତାହାଙ୍କ କଲିସିୟାମାନଙ୍କ ପାଇଁ କହୁଛନ୍ତି। ଚାରି ପଦରୁ ଏକ ଚିନ୍ତା-ଏକକ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଯାହା ଆଠ ପଦରେ ଶେଷ ହୁଏ। ଏହାକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆରମ୍ଭିକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଏ—ଯିଏ ଥିଲେ, ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ଆସିବାକୁ ଅଛନ୍ତି—ଏହି ପରିଚୟ ଚାରି ପଦରେ ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ପୁନର୍ବାର ଆଠ ପଦରେ ମଧ୍ୟ ଦିଆଯାଇଛି।

> ଆସିଆରେ ଥିବା ସାତୋଟି କଲିସିୟାଙ୍କ ପାଇଁ ଯୋହନଙ୍କର ଲେଖା: ଯିଏ ଅଛନ୍ତି, ଯିଏ ଥିଲେ, ଏବଂ ଯିଏ ଆସୁଛନ୍ତି, ସେହିଠାରୁ; ଏବଂ ତାଙ୍କ ସିଂହାସନର ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ସାତୋଟି ଆତ୍ମାଙ୍କଠାରୁ; ଏବଂ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କଠାରୁ, ଯିଏ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ସାକ୍ଷୀ, ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମଜାତ, ଏବଂ ପୃଥିବୀର ରାଜାମାନଙ୍କର ଅଧିପତି—ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ଶାନ୍ତି ହେଉ। ଯିଏ ଆମକୁ ପ୍ରେମ କଲେ, ଏବଂ ନିଜ ରକ୍ତରେ ଆମ ପାପଗୁଡ଼ିକରୁ ଆମକୁ ଧୋଇ ଶୁଦ୍ଧ କଲେ, ଏବଂ ଆମକୁ ଈଶ୍ୱର, ଅର୍ଥାତ୍ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ପାଇଁ ରାଜା ଓ ଯାଜକ କରିଛନ୍ତି—ତାଙ୍କର ମହିମା ଓ ପ୍ରଭୁତ୍ୱ ଯୁଗାନୁଯୁଗ ରହୁ। ଆମେନ୍। ଦେଖ, ସେ ମେଘମାନଙ୍କ ସହିତ ଆସୁଛନ୍ତି; ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଚକ୍ଷୁ ତାଙ୍କୁ ଦେଖିବ, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଯେମାନେ ତାଙ୍କୁ ବିଦ୍ଧ କରିଥିଲେ; ଏବଂ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ବଂଶ ତାଙ୍କ ନିମିତ୍ତେ ବିଳାପ କରିବେ। ଏହା ନିଶ୍ଚୟ, ଆମେନ୍।
>
> ମୁଁ ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗା, ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷ, ପ୍ରଭୁ କହୁଛନ୍ତି, ଯିଏ ଅଛନ୍ତି, ଯିଏ ଥିଲେ, ଏବଂ ଯିଏ ଆସିବାକୁ ଅଛନ୍ତି, ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 1:4–8।

ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ ତିନୋଟି ପଦରେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି, ଯାହା ପରୀକ୍ଷାକାଳ ସମାପ୍ତ ହେବାର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ ମୋହର ଖୋଲାଯାଏ; କାରଣ ତୃତୀୟ ପଦରେ କୁହାଯାଇଛି, "ସମୟ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅଟେ।" "ସମୟ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅଟେ" ବାକ୍ୟଟି ବାଇଶତମ ଅଧ୍ୟାୟର ଦଶମ ପଦରେ ଥିବା ସେହି ଅବିକଳ ବକ୍ତବ୍ୟ, ଯେଉଁଥିରେ କୁହାଯାଇଛି, "ଏହି ପୁସ୍ତକର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର କଥାଗୁଡ଼ିକୁ ମୋହର କରନ୍ତୁ ନାହିଁ; କାରଣ ସମୟ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅଟେ।" ଯେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ମୋହର ଖୋଲାଯାଏ, ସେହି ହେଉଛି ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶନ।

ଚତୁର୍ଥ ପଦ୍ୟରୁ ମୁଦ୍ରାଖୋଲା ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଏବଂ ଚତୁର୍ଥ ପଦ୍ୟ ଯୋହନଙ୍କ ଏହି ସାକ୍ଷ୍ୟବାକ୍ୟରେ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ—"ମୁଁ ଯୋହନ"; ପରେ ଅଷ୍ଟମ ପଦ୍ୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସ୍ୱୟଂ ନିଜକୁ ପରିଚିତ କରାନ୍ତି। ଏହି ପାଞ୍ଚ ପଦ୍ୟର ପ୍ରଥମ ଅଂଶରେ ଏକ ମାନବୀୟ ସାକ୍ଷୀ, ଏବଂ ଶେଷରେ ଏକ ଦିବ୍ୟ ସାକ୍ଷୀ ରହିଛି। ଚତୁର୍ଥ ପଦ୍ୟ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତାଙ୍କୁ ସେହି ଜଣଙ୍କ ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯିଏ "ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ଯିଏ ଥିଲେ, ଏବଂ ଯିଏ ଆସିବାକୁ ଅଛନ୍ତି।" ଅଷ୍ଟମ ପଦ୍ୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ସେହି ଜଣଙ୍କ ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯିଏ "ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ଯିଏ ଥିଲେ, ଏବଂ ଯିଏ ଆସିବାକୁ ଅଛନ୍ତି।"

ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟକୁ ଅନାବୃତ କରିବାର କୁଞ୍ଜି ହେଉଛି ଆଲଫା ଏବଂ ଓମେଗାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ। ପ୍ରଥମ ଏବଂ ଶେଷ ଭାବରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବର୍ତ୍ତମାନରେ ମଧ୍ୟ ବିଦ୍ୟମାନ, ଯଦ୍ୟପି ସେ ଅତୀତରେ ଥିଲେ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତରେ ମଧ୍ୟ ରହିବେ। ଯୀଶୁ ଏବଂ ପିତା—ଉଭୟେ ସେହି ଦେବତା ଯିଏ ଥିଲେ, ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ଆସିବାକୁ ଅଛନ୍ତି—ଏହି ସତ୍ୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଆଲଫା ଏବଂ ଓମେଗା ଭାବେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର ଆଉ ଗୋଟିଏ ରୂପ। ସେ ଆଲଫା ଏବଂ ଓମେଗା, ପ୍ରଥମ ଏବଂ ଶେଷ, ଆରମ୍ଭ ଏବଂ ଅନ୍ତ; ଏବଂ ସେ ଆରମ୍ଭରେ ଥିଲେ ଏବଂ ଶେଷରେ ମଧ୍ୟ ରହିବେ। କାଇସରିଆ ଫିଲିପ୍ପୀରେ

କଲିସିଆକୁ ଯେ "କୁଞ୍ଜିଗୁଡ଼ିକ" ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେହିଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ଯିଶାୟ 22:22 ରେ ଏଲିୟାକୀମଙ୍କର କାନ୍ଧ ଉପରେ ରଖାଯାଇଥିବା ସେହି "କୁଞ୍ଜି" ଅଟେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକର ଆଲ୍ଫା ହେଉଛି ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟ ଏବଂ ଓମେଗା ହେଉଛି ବାଇଶତମ ଅଧ୍ୟାୟ; ତେଣୁ ଆମେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଅଧ୍ୟାୟଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ସମଗ୍ର ଇବ୍ରୀୟ ବର୍ଣ୍ଣମାଳାକୁ ଦେଖୁଛୁ। ତେରୋତମ ଅଧ୍ୟାୟ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ବିଦ୍ରୋହକୁ, ଏବଂ ତାହା ପରେ ସମଗ୍ର ଜଗତର ବିଦ୍ରୋହକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଆଲ୍ଫା ଏବଂ ଓମେଗା ଭାବେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ ଏବଂ ବାଇଶତମ ଅଧ୍ୟାୟ ସେହି ଏକେଇ ସତ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ଅନାବରଣ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ। ପ୍ରଥମ, ତେରୋତମ, ଏବଂ ବାଇଶତମ ଅଧ୍ୟାୟ—ଏହି ତିନିଟି ମିଶି ସେହି ତିନିଟି ଇବ୍ରୀୟ ଅକ୍ଷରକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ଏକତ୍ର ହୋଇ "ସତ୍ୟ" ଶବ୍ଦ ଗଠନ କରେ।

ମାଥିଉଙ୍କ ତେଇଶତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଯୀଶୁ ଫରିଶୀମାନଙ୍କ ଓ ସଦୂକୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆଠଟି ଧିକ୍କାର ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି। ବାଇଶତମ ଅଧ୍ୟାୟର ଶେଷ ପଦରେ ବାଦବିବାଦପ୍ରିୟ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ ସହ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ସମ୍ବାଦ ଦାଉଦଙ୍କ ଏକ ଗୂଢ଼ ପ୍ରଶ୍ନରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ଏମିତି ଗୂଢ଼ ପ୍ରଶ୍ନ ଯାହାକି ଆପଣ ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ବୁଝିଲେ ମାତ୍ର ସମାଧାନ କରିପାରିବେ।

> ଫରିଶୀମାନେ ଏକତ୍ର ସଂଗ୍ରହିତ ହୋଇଥିବାବେଳେ, ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, କହିଲେ, ତୁମେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କ'ଣ ଭାବୁଛ? ସେ କାହାର ପୁତ୍ର?
>
> ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଦାଉଦଙ୍କ ପୁତ୍ର।
>
> ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତେବେ ଦାଉଦ ଆତ୍ମାରେ ତାଙ୍କୁ କିପରି ପ୍ରଭୁ ବୋଲି କୁହନ୍ତି, କହି, "ପ୍ରଭୁ ମୋର ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କହିଲେ, 'ମୁଁ ତୁମ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ତୁମ ପାଦପୀଠ କରିଦେଉ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ତୁମେ ମୋର ଡାହାଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ବସ'?" ଯଦି ଦାଉଦ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ ବୋଲି କୁହନ୍ତି, ତେବେ ସେ କିପରି ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ହେଲେ?
>
> ଏବଂ କେହି ତାଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ କଥାରେ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତର ଦେଇପାରିଲେ ନାହିଁ; ସେହି ଦିନଠାରୁ ପରେ କେହି ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ଆଉ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବାକୁ ସାହସ କରିଲେ ନାହିଁ। ମାଥିଉ 22:41–46।

ବାଇଶତମ ଅଧ୍ୟାୟର ଉପସମାହାର ଚୁକ୍ତିମୂଳକ ଇତିହାସର ଏକ ମାଇଲଷ୍ଟୋନ୍‌କୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ଯିରେମିୟା ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟର ଏହି ପଥରେଖାକୁ ସମ୍ବୋଧନ କରନ୍ତି:

> ଯିହୋବାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଯିରିମିୟଙ୍କ ପାଖକୁ ଏହି ବାକ୍ୟ ଆସିଲା, କହିଲେ, "ଯିହୋବାଙ୍କ ଗୃହର ଫଟକରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେଅ, ଏବଂ ସେଠାରେ ଏହି ବାକ୍ୟ ଘୋଷଣା କରି କହ, 'ହେ ସମସ୍ତ ଯିହୁଦାବାସୀମାନେ, ଯେମାନେ ଯିହୋବାଙ୍କୁ ଉପାସନା କରିବା ପାଇଁ ଏହି ସମସ୍ତ ଫଟକ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରବେଶ କରୁଛ, ସେମାନେ ଯିହୋବାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣ।' ସେନାବାହିନୀମାନଙ୍କ ଯିହୋବା, ଇସ୍ରାଏଲର ପରମେଶ୍ୱର, ଏପରି କହୁଛନ୍ତି: 'ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆଚରଣ ଓ କାର୍ଯ୍ୟସବୁ ସୁଧାର; ତେବେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ବାସ କରାଇବି। ଏହିପରି କହି ମିଥ୍ୟା ବାକ୍ୟରେ ଭରସା କରିବାନି— ଯିହୋବାଙ୍କ ମନ୍ଦିର, ଯିହୋବାଙ୍କ ମନ୍ଦିର, ଯିହୋବାଙ୍କ ମନ୍ଦିର, ଏମାନେ ଅଟନ୍ତି।'"
>
> କାରଣ ଯଦି ତୁମେ ସତ୍ୟସତ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପଥ ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ସୁଧାର କର; ଯଦି ତୁମେ ଜଣେ ମଣିଷ ଓ ତାହାର ପଡ଼ୋଶୀ ମଧ୍ୟରେ ସତ୍ୟସତ୍ୟ ନ୍ୟାୟ କର; ଯଦି ତୁମେ ପରଦେଶୀ, ପିତୃହୀନ ଓ ବିଧବାଙ୍କୁ ଅତ୍ୟାଚାର ନ କର, ଏବଂ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ନିର୍ଦୋଷ ରକ୍ତପାତ ନ କର, ନିଜମାନଙ୍କ କ୍ଷତି ପାଇଁ ଅନ୍ୟ ଦେବଦେବୀଙ୍କ ପଛେ ନ ଚାଲ; ତେବେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି ସ୍ଥାନରେ, ସେହି ଦେଶରେ, ଯାହା ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଚିରକାଳ ପାଇଁ ଦେଇଥିଲି, ବାସ କରାଇବି। ଦେଖ, ତୁମେ ଏମିତି ମିଥ୍ୟା କଥାରେ ଭରସା କରୁଛ, ଯାହାର କୌଣସି ଲାଭ ନାହିଁ। ତୁମେ କି ଚୋରି କରିବ, ହତ୍ୟା କରିବ, ବ୍ୟଭିଚାର କରିବ, ମିଥ୍ୟା ଶପଥ କରିବ, ବାଆଲଙ୍କ ପାଖରେ ଧୂପ ଜଳାଇବ, ଏବଂ ଯେଉଁ ଅନ୍ୟ ଦେବଦେବୀଙ୍କୁ ତୁମେ ଜାଣ ନାହାଁ, ସେମାନଙ୍କ ପଛେ ଚାଲିବ; ଏବଂ ମୋର ନାମରେ ଆହ୍ୱାନିତ ଏହି ଗୃହରେ ମୋର ସମ୍ମୁଖରେ ଆସି ଦାଁଡି କହିବ, "ଏହି ସମସ୍ତ ଘୃଣିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଆମେ ଉଦ୍ଧାର ପାଇଛୁ"?"

> ଏହି ଗୃହ, ଯାହା ମୋର ନାମରେ ଡାକାଯାଏ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁରେ କି ଦୁଷ୍କର୍ମୀମାନଙ୍କର ଗୁହା ହୋଇଯାଇଛି? ଦେଖ, ମୁଁ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ଏହାକୁ ଦେଖିଛି, ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଏବେ ମୋର ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଯାଅ, ଯାହା ଶୀଲୋହରେ ଥିଲା, ଯେଉଁଠାରେ ଆରମ୍ଭରେ ମୁଁ ମୋର ନାମ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲି, ଏବଂ ମୋର ପ୍ରଜା ଇସ୍ରାଏଲର ଦୁଷ୍ଟତା ପାଇଁ ମୁଁ ସେଥିପାଇଁ କ'ଣ କରିଥିଲି, ତାହା ଦେଖ।

> ଏବେ, କାରଣ ତୁମେ ଏହି ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛ, ସେଥିପାଇଁ, ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ମୁଁ ପ୍ରଭାତେ ଉଠିଉଠି ତୁମମାନଙ୍କୁ କହିଲି, କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ; ଏବଂ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଡାକିଲି, କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ନାହିଁ; ଏହିକାରଣରେ ଯେ ଗୃହ ମୋର ନାମରେ ଅଭିହିତ, ଯାହାରେ ତୁମେ ଭରସା କରୁଛ, ଏବଂ ଯେ ସ୍ଥାନ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲି, ସେଥିରେ ମୁଁ ଶୀଲୋହ ସହିତ ଯେପରି କରିଥିଲି, ସେପରି କରିବି। ଏବଂ ଯେପରି ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଭାଇମାନଙ୍କୁ, ଅର୍ଥାତ୍‌ଏଫ୍ରାୟିମର ସମଗ୍ର ବଂଶକୁ, ମୋର ସମ୍ମୁଖରୁ ହଟାଇଦେଇଛି, ସେପରି ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମୋର ଦୃଷ୍ଟିରୁ ହଟାଇଦେବି। ଅତଏବ ତୁମେ ଏହି ଜନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆର୍ତ୍ତନାଦ କିମ୍ବା ନିବେଦନ ଉଠାଇବା ନାହିଁ, ଏବଂ ମୋର ନିକଟରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ ମଧ୍ୟ କରିବା ନାହିଁ; କାରଣ ମୁଁ ତୁମ କଥା ଶୁଣିବି ନାହିଁ। ଯିରିମିୟ 7:1–16।

ଯିରେମିୟାଙ୍କୁ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା ନ କରିବାକୁ କୁହାଯାଇଥିଲା, କାରଣ ସେମାନେ ଏମିତି ଏକ ସ୍ଥିତିକୁ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ ଯେଉଁଠାରୁ ଆଉ ଫେରିବା ସମ୍ଭବ ନଥିଲା; ଏହିପରି ସ୍ଥିତି ବାଇଶତମ ଅଧ୍ୟାୟର ଶେଷଭାଗରେ ବିତର୍କପ୍ରିୟ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଥିଲା। ଯେତେବେଳେ ମୋଶାଙ୍କୁ (ଏକ ଚୁକ୍ତିର ଲୋକ) ଚୟିତ ଚୁକ୍ତିବଦ୍ଧ ଜନମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବା ସମ୍ପର୍କରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ସମ୍ମୁଖୀନ କରାଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ମୋଶା ପ୍ରାର୍ଥନା ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟସ୍ଥତା କରିଥିଲେ। ସପ୍ତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ଯିରେମିୟାଙ୍କୁ ସେହି ଏକେଇ ଚୁକ୍ତିବଦ୍ଧ ଜନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା ନ କରିବାକୁ କୁହାଯାଇଛି। ଶିଲୋହର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସକୁ, ଏକ ପଦ୍ୟରେ ବ୍ୟକ୍ତ ହୋଇଥିବାପରି, ସେମାନଙ୍କର ପାପ ଯେତେବେଳେ ଅପରିତ୍ରାଣୀୟ ସୀମାକୁ ପହଞ୍ଚେ, ସେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱର ଏକ ଚୟିତ ଚୁକ୍ତିବଦ୍ଧ ଜନମାନଙ୍କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି ବୋଲି ଧାଡ଼ି ଉପରେ ଧାଡ଼ି ପ୍ରମାଣରୂପେ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି।

> ଏଫ୍ରାଇମ ମୂର୍ତ୍ତିମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁକ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି; ତାହାକୁ ଏକାକୀ ଛାଡ଼ି ଦିଅ। ହୋଶେୟ ୪:୧୭।

ଚୁକ୍ତିର ଇତିହାସରେ ଯେ ସ୍ଥାନରେ ଈଶ୍ୱର ନିଜ ଚୁକ୍ତି-ସମ୍ପର୍କର ଅନ୍ତ କରନ୍ତି, ସେଥି ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପଥଚିହ୍ନ। ଯିହୋଶୂୟ ଓ କାଲେବଙ୍କ ବୃତ୍ତାନ୍ତର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ, ଯାହା ଦଶମ ପରୀକ୍ଷାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲା, ତାହା ଏହାର ଆଉ ଏକ ଉଦାହରଣ। କିଛି ଅଧ୍ୟାୟ ପରେ ଯିରିମିୟଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ଜନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା ନ କରିବାକୁ କୁହାଯାଇଛି।

> ଏହେତୁ ତୁମେ ଏହି ଜନଗୋଷ୍ଠୀ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବ ନାହିଁ, ନାହିଁ କି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କ୍ରନ୍ଦନ କିମ୍ବା ବିନତି ଉଠାଇବ; କାରଣ ସେମାନେ ନିଜ ବିପଦର ସମୟରେ ମୋତେ ଡାକିବାବେଳେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବି ନାହିଁ। ଯିରିମିୟ 11:14।

ସପ୍ତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ଶିଲୋଆହ୍‌ର ପ୍ରତୀକଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ରବିବାର ନିୟମ ସମୟରେ ଲାଓଦିକିୟମାନଙ୍କୁ ମୁଖରୁ ବାହାର କରିଦେବା ବିଷୟଟି ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି, ଏବଂ ସେ ନିକଟ ଭବିଷ୍ୟତରେ ସେ କ'ଣ "କରିବେ" ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରୁଛନ୍ତି।

> ଏହିହେତୁ, ଯେ ଗୃହ ମୋର ନାମରେ ଅଭିହିତ, ଯାହା ଉପରେ ତୁମେ ଭରସା କରୁଛ, ଏବଂ ଯେ ସ୍ଥାନକୁ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଓ ତୁମମାନଙ୍କର ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲି, ମୁଁ ଶୀଲୋହ ସହିତ ଯେପରି କରିଥିଲି, ସେପରି ଏହା ସହିତ କରିବି। ଏବଂ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମୋର ସମ୍ମୁଖରୁ ବାହାର କରିଦେବି, ଯେପରି ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଭ୍ରାତାମାନଙ୍କୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ଏଫ୍ରାଇମ୍‌ର ସମଗ୍ର ବଂଶକୁ, ବାହାର କରିଦେଇଛି। ଏହିହେତୁ, ତୁମେ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବ ନାହିଁ, ନାହିଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କ୍ରନ୍ଦନ କିମ୍ବା ବିନତି ଉପସ୍ଥାପନ କରିବ, ନାହିଁ ମୋ ପାଖରେ ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା କରିବ; କାରଣ ମୁଁ ତୁମ କଥା ଶୁଣିବି ନାହିଁ। ଯିରିମିୟ 7:14–16.

ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ପ୍ରାର୍ଥନା ନ କରିବାକୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଜ୍ଞାଟି ସେହି ଭୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଟେ, ଯାହା ରବିବାରୀୟ ଆଇନ ପରେ ଆସୁଥିବା ସଙ୍କଟକାଳରେ ଲାଓଦିକୀୟମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବାବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରାନ୍ତ କରିବ। ସେମାନେ ଯେ ଭୟ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି, ତାହା ସେମାନଙ୍କର ଚୁକ୍ତିକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିବା ଇତିହାସର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ

ଛ ।ପିତ ଅଛି।

ଏହି ନିବନ୍ଧର ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଶୁଣ, ଏବଂ ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଓ ଯିରୁଶାଲେମର ବାସିନ୍ଦାମାନଙ୍କୁ କୁହ; ଏବଂ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ କହ,

ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଏପରି କହୁଛନ୍ତି;

ଏହି ଚୁକ୍ତିର କଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଯେ ମଣିଷ ମାନେ ନାହିଁ, ସେ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ହେଉ; ଯାହାକୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା କରିଥିଲି, ସେହି ଦିନ ଯେଦିନ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ମିଶର ଦେଶରୁ, ସେହି ଲୋହାର ଭଚ୍ଚିରୁ, ବାହାର କରି ଆଣିଥିଲି, ଏହା କହି, 'ମୋର ସ୍ୱରକୁ ମାନ, ଏବଂ ଯାହା କିଛି ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା କରୁଛି, ସେସବୁ ଅନୁସାରେ ତାହାକୁ ପାଳନ କର; ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ମୋର ଜନଗଣ ହେବ, ଏବଂ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଈଶ୍ୱର ହେବି; ଯେଣୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଯେ ଶପଥ କରିଥିଲି, ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷୀର ଓ ମଧୁ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବା ଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ, ତାହା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିପାରିବି, ଯେପରି ଏହି ଦିନରେ ଅଛି।'

ତାହାପରେ ମୁଁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲି, ହେ ପ୍ରଭୁ, ତେଣୁ ହେଉ। ତାହାପରେ ପ୍ରଭୁ ମୋତେ କହିଲେ,

ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ଯିହୁଦାର ସହରମାନଙ୍କରେ ଓ ଯେରୁଶାଲେମର ରାସ୍ତାମାନଙ୍କରେ ଘୋଷଣା କରି କହ, ଏହି ଚୁକ୍ତିର କଥାଗୁଡ଼ିକ ଶୁଣ ଓ ସେଗୁଡ଼ିକ ପାଳନ କର। କାରଣ ଯେଦିନ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କର ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ମିଶରଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲି, ସେହି ଦିନଠାରୁ ଆଜିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ପୁନଃ ପୁନଃ ଗଭୀରଭାବେ ସତର୍କ କରିଆସୁଛି, ଶୀଘ୍ର ଉଠି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇ କହୁଛି, ମୋର ସ୍ୱର ମାନ। ତଥାପି ସେମାନେ ଆଜ୍ଞାପାଳନ କଲେ ନାହିଁ, କିମ୍ବା କର୍ଣ୍ଣପାତ କଲେ ନାହିଁ, ବରଂ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ନିଜ ଦୁଷ୍ଟ ହୃଦୟର କଳ୍ପନାନୁସାରେ ଚାଲିଲେ; ଏହିକାରଣରୁ ଏହି ଚୁକ୍ତିର ସମସ୍ତ କଥା ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆଣିବି, ଯାହା ପାଳନ କରିବାକୁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲି; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସେଗୁଡ଼ିକ ପାଳନ କଲେ ନାହିଁ।

ଏବଂ ପ୍ରଭୁ ମୋତେ କହିଲେ, ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଓ ଯେରୁଶାଲେମର ନିବାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ଚକ୍ରାନ୍ତ ପାଇଯାଇଛି। ସେମାନେ ନିଜ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କର ଅଧର୍ମମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପୁଣି ଫେରିଯାଇଛନ୍ତି, ଯେମାନେ ମୋର ବାକ୍ୟ ଶୁଣିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ; ଏବଂ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ଦେବତାମାନଙ୍କର ସେବା କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ପଛରେ ଚାଲିଯାଇଛନ୍ତି; ଇସ୍ରାଏଲର ଗୃହ ଓ ଯିହୁଦାର ଗୃହ ମୋର ସେହି ଚୁକ୍ତିକୁ ଭଙ୍ଗ କରିଛନ୍ତି, ଯାହାକି ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ସହ କରିଥିଲି।

ଏହେତୁ ପ୍ରଭୁ ଏହିପରି କହନ୍ତି: ଦେଖ, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏମିତି ଅନର୍ଥ ଆଣିବି, ଯାହାରୁ ସେମାନେ ପଳାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ; ଏବଂ ସେମାନେ ମୋ ପାଖରେ ଆର୍ତ୍ତନାଦ କଲେ ମଧ୍ୟ, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବି ନାହିଁ। ତାହାପରେ ଯିହୁଦାର ସହରଗୁଡ଼ିକ ଓ ଯିରୁଶାଲେମର ବାସିନ୍ଦାମାନେ ଯାଇ, ଯେଉଁ ଦେବଦେବୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ଧୂପ ଅର୍ପଣ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଆର୍ତ୍ତନାଦ କରିବେ; କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ବିପଦ ସମୟରେ ସେ ଦେବଦେବୀମାନେ କେବେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବେ ନାହିଁ। କାରଣ, ହେ ଯିହୁଦା, ତୁମ ସହରମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଅନୁସାରେ ତୁମ ଦେବଦେବୀମାନେ ଥିଲେ; ଏବଂ ଯିରୁଶାଲେମର ରାସ୍ତାମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଅନୁସାରେ ତୁମେ ସେହି ଲଜ୍ଜାଜନକ ବସ୍ତୁ ପାଇଁ ବେଦୀ ସ୍ଥାପନ କରିଛ, ଅର୍ଥାତ୍ ବାଆଲଙ୍କ ପାଇଁ ଧୂପ ଜଳାଇବାକୁ ବେଦୀମାନ।

ଏହିହେତୁ ତୁମେ ଏହି ଜନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବ ନାହିଁ, ନାହିଁଲେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କ୍ରନ୍ଦନ କିମ୍ବା ବିନୟ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବ; କାରଣ ସେମାନେ ନିଜ ବିପଦର ସମୟରେ ମୋ ପାଖରେ ଆର୍ତ୍ତନାଦ କରିବାବେଳେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବି ନାହିଁ। ଯିରିମିୟ 11:1–14.

ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥୀମାନଙ୍କର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ 11:11 ରେ ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଛି; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ତିମ ସମାଗମ ଯିଶାୟା 11:11 ରେ ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଛି; ଏବଂ ନାଗ, ପଶୁ ଓ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କର ବାହ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀ ଦାନିଏଲ 11:11 ରେ ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଛି; ଆଉ ତୃଣସଦୃଶମାନଙ୍କ ଉପରେ ରବିବାର-ନିୟମର ନ୍ୟାୟ ଯିହିଜ୍କେଲ 11:11 ରେ ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଛି ଏବଂ ଯେ ଦଣ୍ଡ ଓ ଭୟ ମୂର୍ଖ କୁମାରୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆସେ, ତାହା ଯିରିମିୟ 11:11 ରେ ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଛି।

ଏହି ଜନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ର ାର୍ଥନା ନ କରିବାର ଆଜ୍ଞ । ମାଥିଉ ଅଧ ାୟ ବାଇଶର ଶେଷ ପଦଗୁଡ଼ିକରେ ଥିବା ମାର୍ଗଚିହ୍ନ ଅଟେ, ଏବଂ ଅଧ ାୟ ତେଇଶ ଆଡଭେଣ୍ଟ ିଜ ୍ମ ଉପରେ ଆଠଟି ହାୟକୁ ଚିହ୍ନ ିତ କରେ। ଅଧ ାୟ ତେଇଶ କିମ ୍ବା 22 ଅକ୍ଟୋବର, 1844, କିମ ୍ବା ରବିବାର ଆଇନ ଅଟେ। ସେହି ଦୁଇଟି ମାର୍ଗଚିହ୍ନ ବିବାହର ଏକ ପୂରଣତା, ଏବଂ ବିବାହ ହେଉଛି ଜଣେ କନ୍ୟ । ଓ ଜଣେ ପତିଙ୍କ ମଧ ରେ, ଯେଉଁମାନେ ଏକତ୍ର ହୋଇ ଏକ ଦେହ ହୁଅନ୍ତ ି। ବିବାହର ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ମ ିଳନ ପ୍ର ାୟଶ୍ଚ ିତ୍ତ କୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, କିମ ୍ବା "at-one-ment" କୁ। ମନୁଷ୍ୟ କୁ ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ପ୍ର ତିମୂର୍ତ୍ତ ିରେ ସୃଷ୍ଟ ି କରାଯାଇଥିଲ ଏବଂ ସେ ପୁରୁଷ ଓ ନାରୀଙ୍କ ୁ ସୃଷ୍ଟ ି କରିଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତ ାନକୁ ପୁରୁଷଙ୍କ ଠାରୁ ତେଇଶଟି କ୍ରୋ ାମୋଜୋମ ଏବଂ ନାରୀଙ୍କ ଠାରୁ ତେଇଶଟି କ୍ରୋ ାମୋଜୋମ ଦ୍ୱ ାରା ପ୍ର ତିନିଧିତ କରାଯାଇଛି। ସେମାନଙ୍କ ର ମୋଟ ଛଅଚାଳିଶଟି କ୍ରୋ ାମୋଜୋମ ମିଶି ମନ୍ଦ ିରକୁ ଗଠନ କରେ। ପ୍ର ତ୍ୟେ କ ବ୍ୟ କ୍ତ ି ଏକ ମନ୍ଦ ିର, କାରଣ ତୁମେ କି ଜାଣ ନାହିଁ ଯେ ତୁମେ ପ୍ର ଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦ ିର?

ଯେତେବେଳେ ଦୁଇଜଣ ଏକ ହୁଅନ୍ତି, ସେହି ବିବାହର ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମାପ୍ତି ହେଉଛି ତେଇଶ ଓ ତେଇଶ—ଏମିତି ଦୁଇଟି ମନ୍ଦିରର ସଂଯୋଗ, ଯାହା ମିଶି ଛଅଚାଳିଶିର ଏକ ମନ୍ଦିର ଗଠନ କରେ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ହେଉଛନ୍ତି ସେଇ ଜଣେ, ଯିଏ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେ ନିଜ ପୁରୁଷ ମନ୍ଦିର ସହିତ ଯୋଗ ହେବା ପାଇଁ ନିଜ ଚର୍ଚ୍ଚକୁ ନାରୀ ମନ୍ଦିର ଭାବେ ନିର୍ମାଣ କରନ୍ତି। ସେହି ସଂଯୋଗ ଘଟେ, ଯେତେବେଳେ ମାନବୀୟ ମନ୍ଦିରଟି ଦେବଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ମହାପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ଦୈବୀ ସ୍ୱରୂପ ସହିତ ଯୁକ୍ତ ହୁଏ। "ତେଇଶ" ହେଉଛି ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶି ହଜାରଙ୍କର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନର ପ୍ରତୀକ, ଏବଂ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ତେଇଶ ଶହ ବର୍ଷର ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ଶେଷରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା। ମାଥିଉ ତେଇଶ ହେଉଛି ଲାଓଡିକିଆନ ସେଭେନ୍ଥ-ଡେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଘୋଷଣା, ଯେଉଁମାନେ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶି ହଜାରଙ୍କର ଏକ ଜାଲିଆତ ଅନୁକୃତି ଅଟନ୍ତି।

ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାର ହେଉଛନ୍ତି ସାତର ମଧ୍ୟରୁ ଉଦ୍ଭବିତ ଅଷ୍ଟମ, ଏବଂ ସେମାନେ ସେହିମାନେ ଯେଉଁମାନେ ଅଷ୍ଟମ ଦିନରେ ପୁନରୁତ୍ଥିତ ହୁଅନ୍ତି; ସେମାନେ ନୋହଙ୍କ ନୌକାରେ ଥିବା ଆଠ ଜଣ ପ୍ରାଣ, ସେଥଙ୍କ ଆଠ ଜଣ ବଂଶଧର, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଲଲାଟ ଉପରେ ଥିବା ମୁଦ୍ରାର ପୂର୍ବଛାୟା ହେଉଛି ସୁନ୍ନତ, ଯାହା ଅଷ୍ଟମ ଦିନରେ କରାଯାଉଥିଲା। ସେମାନେ ସେହି ଯାଜକମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ଅଷ୍ଟମ ଦିନରେ ସେବା ପାଇଁ ଅଭିଷିକ୍ତ ହୁଅନ୍ତି, ଏବଂ ତେଇଶତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମ୍‌ଉପରେ ଉଚ୍ଚାରିତ ଆଠଟି ହାୟ, ନକଲି ଅଷ୍ଟମଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ଘୋଷଣା ଅଟେ।

ମୂର୍ଖ କୁମାରୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ହାୟର ଘୋଷଣା ହେବା ପୂର୍ବରୁ, ବାଇଶତମ ଅଧ୍ୟାୟର ଶେଷ ପଦରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ହୋଇଥାଏ। ବାଇଶତମ ଅଧ୍ୟାୟ ଆଦିପୁସ୍ତକର ବାଇଶତମ ଅଧ୍ୟାୟ ସହିତ ସମ୍ମିଳିତ ଅଛି, କାରଣ ପୁରାତନ ନିୟମର ପ୍ରଥମ ପୁସ୍ତକ ନୂତନ ନିୟମର ପ୍ରଥମ ପୁସ୍ତକର ପ୍ରତିରୂପ ଅଟେ। ମାଥିଉ ଏଗାରରୁ ବାଇଶତମ ଅଧ୍ୟାୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ଧାରାର ମଧ୍ୟଭାଗରେ, ଯାହା ବାରୋଟି ଅଧ୍ୟାୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ସେହି ବାରୋଟି ଅଧ୍ୟାୟର ଷଷ୍ଠ ଅଧ୍ୟାୟ ହେଉଛି ଷୋଳତମ ଅଧ୍ୟାୟ, ଯେଉଁଠାରେ ସୀମୋନ ବର୍ଯୋନାଙ୍କର ନାମ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ପିତର ରଖାଯାଇଥିଲା।

> ଏବଂ ମୁଁ ମଧ ତୋତେ କହୁଛି, ତୁ ପିତର; ଏହି ଶିଳା ଉପରେ ମୁଁ ମୋର କଳିସିୟା ନିର୍ମାଣ କରିବି; ଏବଂ ନରକର ଦ୍ୱାରଗୁଡ଼ିକ ତାହାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ବଳବାନ ହେବ ନାହିଁ। ମାଥିଉ 16:18।

ମାଥିଉ ଏଗାରରୁ ବାଇଶ ଅଧ୍ୟାୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋଟ ୪୫୯ଟି ପଦ ଅଛି। ମଧ୍ୟସ୍ଥ ପଦ ହେଉଛି ଷୋଳ ଅଧ୍ୟାୟର ସତରହ ପଦ, କିନ୍ତୁ ସେହି ପଦଟିକୁ ଅଠର ଓ ଉଣେଇଶ ପଦରୁ ପୃଥକ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, କାରଣ ସେଗୁଡ଼ିକ ଏକେଇ ବକ୍ତବ୍ୟ।

> ଏହାରେ ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଧନ୍ୟ ତୁମେ, ଶିମୋନ ବରଯୋନା; କାରଣ ମାଂସ ଓ ରକ୍ତ ଏହା ତୁମକୁ ପ୍ରକାଶ କରିନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ମୋର ପିତା, ଯିଏ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଅଛନ୍ତି। ଆଉ ମୁଁ ମଧ ତୁମକୁ କହୁଛି, ତୁମେ ପିତର, ଏବଂ ଏହି ଶିଳା ଉପରେ ମୁଁ ମୋର ମଣ୍ଡଳୀ ନିର୍ମାଣ କରିବି; ଏବଂ ପାତାଳର ଦ୍ୱାରଗୁଡ଼ିକ ତାହାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଜୟୀ ହେବ ନାହିଁ। ଆଉ ମୁଁ ତୁମକୁ ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟର ଚାବିଗୁଡ଼ିକ ଦେବି; ଏବଂ ତୁମେ ପୃଥିବୀରେ ଯାହାକୁ ବାନ୍ଧିବ, ସେହିଟି ସ୍ୱର୍ଗରେ ବାନ୍ଧାଯିବ; ଏବଂ ତୁମେ ପୃଥିବୀରେ ଯାହାକୁ ଖୋଲିବ, ସେହିଟି ସ୍ୱର୍ଗରେ ଖୋଲାଯିବ। ମାଥିଉ 16:17–19।

ଏଗାରୋତମ ଅଧ୍ୟାୟରୁ ବାଇଶୋତମ ଅଧ୍ୟାୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଠିକ୍ କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମ ପାଇଁ ମୂଳଭୂତ ନିୟମର ଉକ୍ତି ଅବସ୍ଥିତ ଅଛି। ସେହି ଉକ୍ତିରେ ସୀମୋନଙ୍କ ନାମ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇ ପିତର କରାଯାଏ, ଯାହା; ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ଇଂରାଜୀ ଭାଷାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅକ୍ଷରର ସଂଖ୍ୟାତ୍ମକ ସ୍ଥାନକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରନ୍ତି; ଯେପରି "a" ହେଉଛି ଏକ, ଏବଂ "z" ହେଉଛି ଛବିଶ—ତେବେ ଆପଣ ଦେଖିବେ "p" ହେଉଛି 16, "e" ହେଉଛି 5, ଏବଂ "t" ହେଉଛି 20, ଏବଂ ଆଉ ଏକ "e" ହେଉଛି 5 ଓ "r" ହେଉଛି 18। ଯେତେବେଳେ ଆପଣ 16 X 5 X 20 X 5 X 18 କୁ ଗୁଣ କରନ୍ତି, ତାହାର ଫଳ 144,000 ହୁଏ, ଏବଂ ପିତରଙ୍କ ନାମ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଉଲ୍ଲେଖ, ଯାହା ନିୟମ-ସମ୍ପର୍କର ଏକ ପ୍ରତୀକ, ଅଧ୍ୟାୟ 16 ପଦ 18 ରେ ମିଳେ, ଏବଂ ପିତର ନାମର ପ୍ରଥମ ଅକ୍ଷର 16 ସଂଖ୍ୟା ଓ ଶେଷ ଅକ୍ଷର 18 ସଂଖ୍ୟା। ଏସବୁ କିଛି ସେହି ବାରୋଟି ଅଧ୍ୟାୟର କେନ୍ଦ୍ରରେ ଅଛି, ଯାହା ଏଗାରର ପ୍ରତୀକ ସହ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ବାଇଶର ପ୍ରତୀକ ସହ ସମାପ୍ତ ହୁଏ।

ସେହି ରେଖା ଆଦିପୁସ୍ତକର ଏକାଦଶରୁ ବାଇଶତମ ଅଧ୍ୟାୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ମିଳେ, ଏବଂ ସେହି ରେଖାରେ 305ଟି ପଦ ଅଛି, ଯାହା ଏହି ରେଖାର କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ ଭାବେ ସପ୍ତଦଶ ଅଧ୍ୟାୟ ଓ ଏକାଦଶ ପଦକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ପୁରାତନ ନିୟମର ପ୍ରଥମ ପୁସ୍ତକର ଏହି ବାରୋଟି ଅଧ୍ୟାୟର ରେଖା ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ସହିତ ହୋଇଥିବା ଚୁକ୍ତିକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଏବଂ ନୂତନ ନିୟମର ପ୍ରଥମ ପୁସ୍ତକର ସେହି ଅଧ୍ୟାୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଓମେଗା ରେଖା ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରୁଥିବା ଆଲଫା ରେଖାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ମାଥିଉରେ ଥିବା ଓମେଗାର ରେଖାର କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ ହେଉଛି ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ଚୁକ୍ତିସମ୍ପର୍କର ଉଚ୍ଚତମ ବିନ୍ଦୁ, ଯେମାନେ ରବିବାର ନିୟମ ସମୟରେ ଉତ୍ତୋଳିତ ହୋଇଥିବା ଚୁକ୍ତିର ଚିହ୍ନ। ଆଦିପୁସ୍ତକର ରେଖାର କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପଦ କେବଳ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପଦକୁ ନୁହେଁ, ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ସହିତ ତ୍ରିଗୁଣ ଚୁକ୍ତିର ଦ୍ୱିତୀୟ କିମ୍ବା ମଧ୍ୟସ୍ଥ ପଦକ୍ଷେପକୁ ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଏବଂ ସେହିପରି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଚୁକ୍ତିର ଚିହ୍ନକୁ ମଧ୍ୟ।

> ଏବଂ ତୁମେ ତୁମର ଅଗ୍ରଚର୍ମର ମାଂସର ସୁନ୍ନତ କରିବ; ଏହା ମୋ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଚୁକ୍ତିର ଏକ ଚିହ୍ନ ହେବ। ଆଦିପୁସ୍ତକ 17:11.

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଏହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ଅଗ୍ରସର କରିବୁ।

> "ତାପରେ ସେ ଧୂଳି ଓ ଆବର୍ଜନା, ମିଥ୍ୟା ରତ୍ନମାଣିକ୍ୟ ଏବଂ ଜାଲି ମୁଦ୍ରାଗୁଡ଼ିକୁ ଝାଡୁଥିବାବେଳେ, ସେସବୁ ମେଘପୁଞ୍ଜ ପରି ଉଠି ଜାଣ୍ଟ୍ଲା ଦ୍ୱାରା ବାହାରକୁ ଯାଇଲା, ଏବଂ ପବନ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଉଡ଼ାଇ ନେଲା। ସେହି ହଳଚଳ ମଧ୍ୟରେ ମୁଁ ଏକ କ୍ଷଣ ପାଇଁ ଆଖି ବନ୍ଦ କରିଦେଲି; ପୁଣି ଖୋଲିବାବେଳେ, ସମସ୍ତ ଆବର୍ଜନା ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଯାଇଥିଲା। ମୂଲ୍ୟବାନ ରତ୍ନମାଣିକ୍ୟ, ହୀରା, ସୁନା ଓ ରୂପାର ମୁଦ୍ରାଗୁଡ଼ିକ, ସମଗ୍ର କକ୍ଷରେ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣରେ ଛିଟିଯାଇ ପଡ଼ିଥିଲା।"

> "ତାହାପରେ ସେ ଟେବୁଲ୍ଉପରେ ପୂର୍ବତନଟିଠାରୁ ଅଧିକ ବଡ଼ ଏବଂ ଅଧିକ ସୁନ୍ଦର ଏକ ପେଟିକା ରଖିଲେ, ଏବଂ ମୁଠିମୁଠି କରି ରତ୍ନ, ହୀରା, ମୁଦ୍ରାଗୁଡ଼ିକୁ ସଂଗ୍ରହ କରି ସେହି ପେଟିକାରେ ପକାଇଦେଲେ, ଯାହାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୋଟିଏ ମଧ୍ୟ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଲା ନାହିଁ, ଯଦ୍ୟପି କିଛି ହୀରା ପିନ୍ର ଅଗ୍ରଭାଗଠାରୁ ମଧ୍ୟ ବଡ଼ ନଥିଲା।"

> "ତାପରେ ସେ ମୋତେ 'ଆସ ଏବଂ ଦେଖ' ବୋଲି ଡାକିଲେ।"

> "ମୁଁ ସେହି ପେଟିଭିତରକୁ ଚାହିଲି, କିନ୍ତୁ ଏହି ଦୃଶ୍ୟକୁ ଦେଖି ମୋର ଆଖି ଝଲସିଉଠିଲା। ସେମାନେ ତାଙ୍କ ପୂର୍ବତନ ମହିମାଠାରୁ ଦଶଗୁଣ ଅଧିକ ମହିମାରେ ଦୀପ୍ତିମାନ ହେଉଥିଲେ। ମୁଁ ଭାବିଲି, ସେହି ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କର ପାଦତଳେ, ଯେମାନେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଛିତରାଇ ଧୂଳିରେ ପାଦଦଳିତ କରିଥିଲେ, ବାଲୁରେ ଘସାଯାଇ ସେମାନେ ପରିଷ୍କୃତ ହୋଇଯାଇଥିଲେ। ସେହି ପେଟିଭିତରେ ସେମାନେ ସୁନ୍ଦର ଶୃଙ୍ଖଳାରେ, ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ନିଜ ନିଜ ସ୍ଥାନରେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଭିତରକୁ ଫିଙ୍ଗିଦେଇଥିବା ମଣିଷର କୌଣସି ପ୍ରୟାସର ଚିହ୍ନ ଛଡ଼ା, ସଜାଯାଇଥିଲେ। ମୁଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦରେ ଉଚ୍ଚସ୍ୱରେ ଉଦ୍ଗାର କଲି, ଏବଂ ସେହି ଉଦ୍ଗାର ମୋତେ ଜଗାଇଦେଲା।" Early Writings, 83.

> "ତୁମେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଗମନକୁ ଅତ୍ୟଧିକ ଦୂରକୁ ଠେଲି ଦେଉଛ। ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ଶେଷ ବର୍ଷା [ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆର୍ତ୍ତନାଦ ପରି] ହଠାତ୍ ଆସୁଥିଲା, ଏବଂ ଦଶଗୁଣ ଶକ୍ତି ସହିତ।" Spalding and Magan, 5.

> ଏବଂ ଜ୍ଞ ାନ ଓ ବୁଝାମଣାର ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ, ଯେଉଁଥିରେ ରାଜା ସେମାନଙ୍କ ୁ ପଚାରିଲେ, ସେ ସେମାନଙ୍କ ୁ ତାଙ୍କ ସମଗ୍ର ରାଜ୍ୟ ରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଯାଦୁକର ଓ ଜ୍ୟୋ ।ତିଷୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଦଶଗୁଣ ଶ୍ରେ ଷ ୍ଠ ବୋଲି ଦେଖିଲେ। ଦାନିଏଲ

1:20l